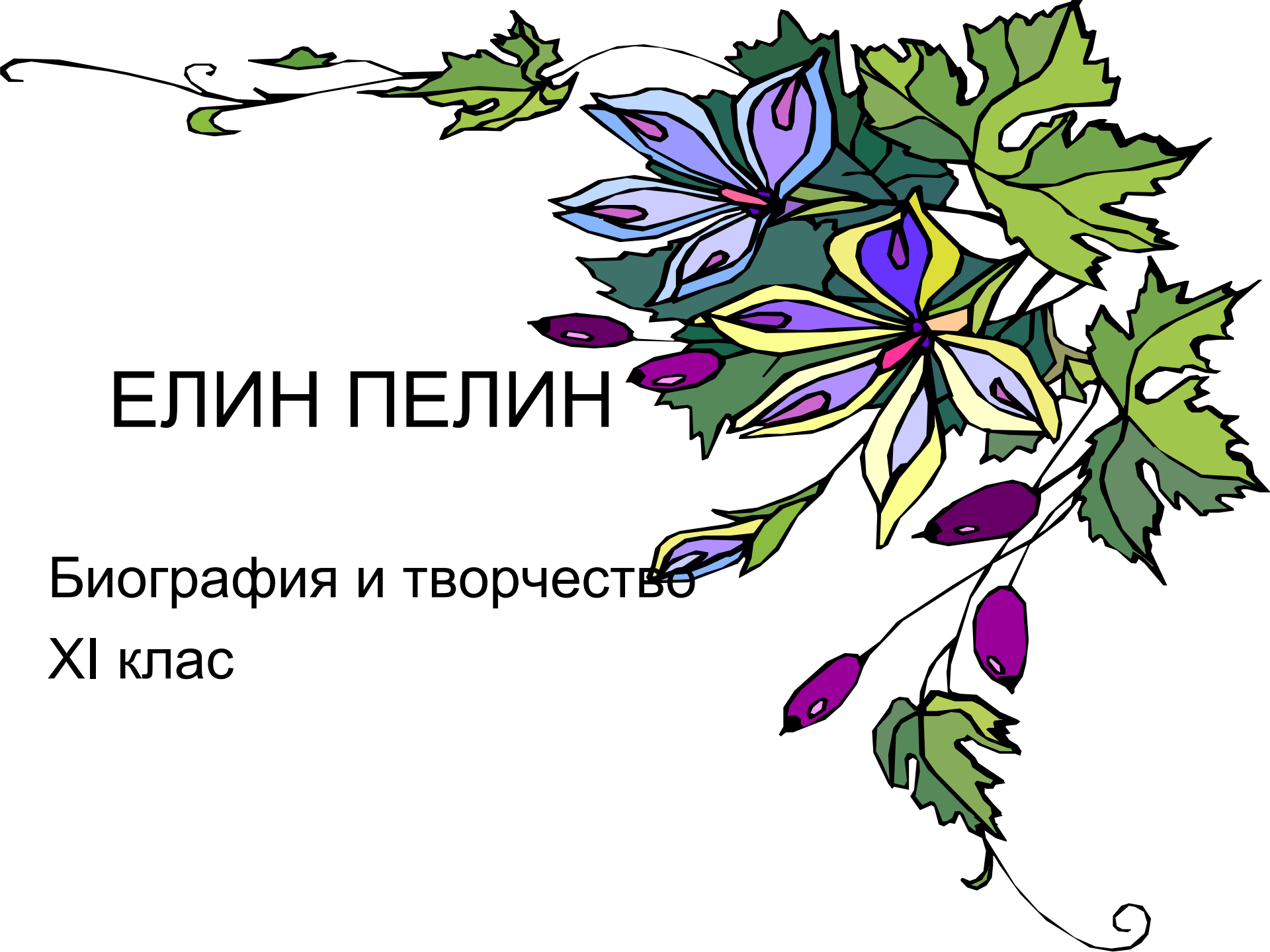

ЕЛИН ПЕЛИН

Биография и творчество

XI клас

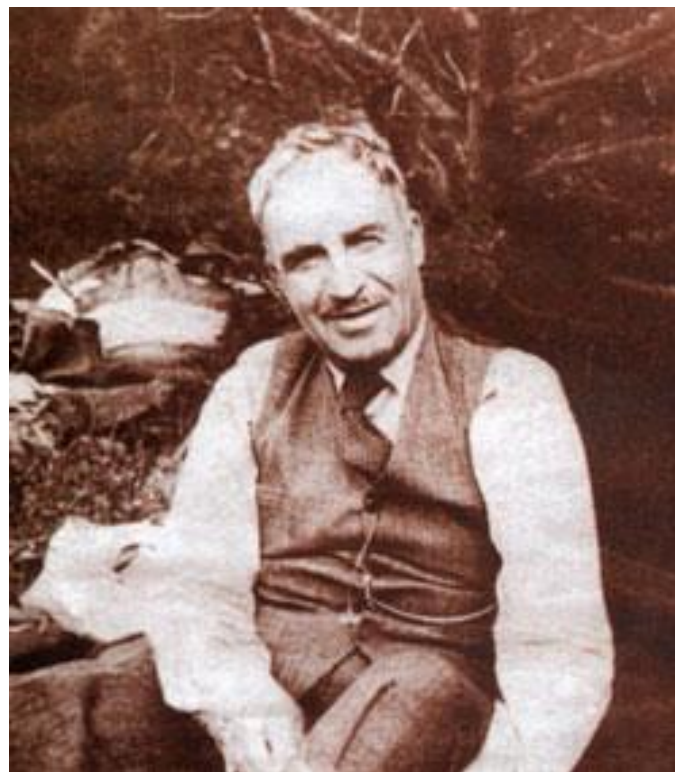
Родно място

- **Елин Пелин** е псевдоним на *Димитър Иванов Стоянов*. Той е роден на 18 юли 1878 г. в с. Байлово, Софийско.

Елин Пелин

- Не завършва гимназия; страстно се увлича в четене, основно опознава българската и руската литература. Учител е в Байлово от 1895 до 1896г.

Елин Пелин

- Елин Пелин започва да пише още като ученик на село. През 1885 обнародва първите си творби: в сп. "Войнишка сбирка" разказа "Мило е отечеството", в ученическото списание "Извор" разказа "На майчин гроб", стихотворенията "Зима" и "Привет". Под стихотворението "Тихи тъги" (ноем. 1897), отпечатано в сп. "Български преглед", за пръв път се подписва с псевдонима Елин Пелин.

Елин Пелин

- В младежките си години се увлича повече от поезията. В зрялото си творчество се насочва към разказа и повестта, като продължава да пише детски и хумористични стихотворения.
- Елин Пелин е един от най-големите художници на българското село, майстор на късия разказ в българската литература, създател на галерия ярки, незабравими образи.

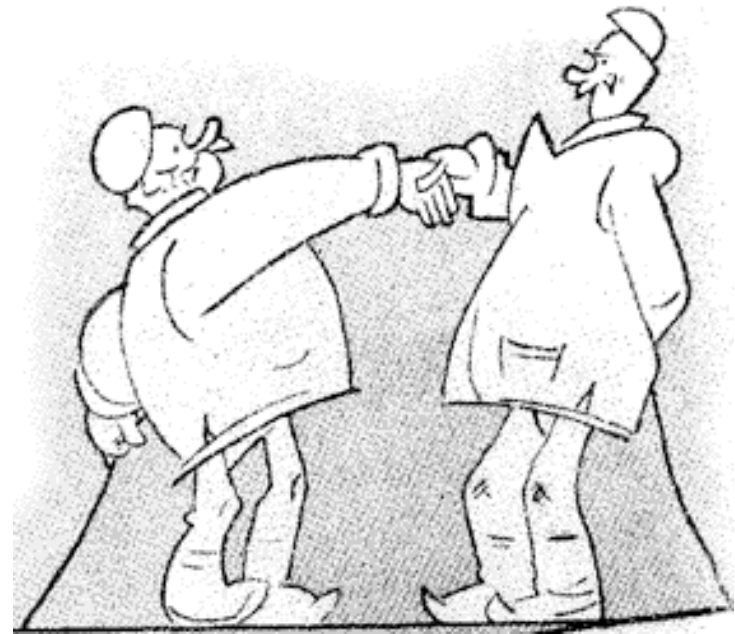
- Оpozнал в детайли селския бит и душевност, зад идиличното и битовото открива определени социални тенденции и написва първите си зрели разкази: "Напаст божия", "Ветрената мелница", "На оня свят", "Гост", "Андрешко", "Пролетна измама".

Прототипът на Андрешко

Пижо и Пендо

- В непретенциозните си, но много популярни хуморески в стихове и проза от сборника "Пижо и Пендо" (1917) майсторът на иронията и на скептичния шопски присмех пародира увлеченията по селската идилия и поетизираната патриархалност, като им противопоставя суровата и примитивна правда на истинския живот.

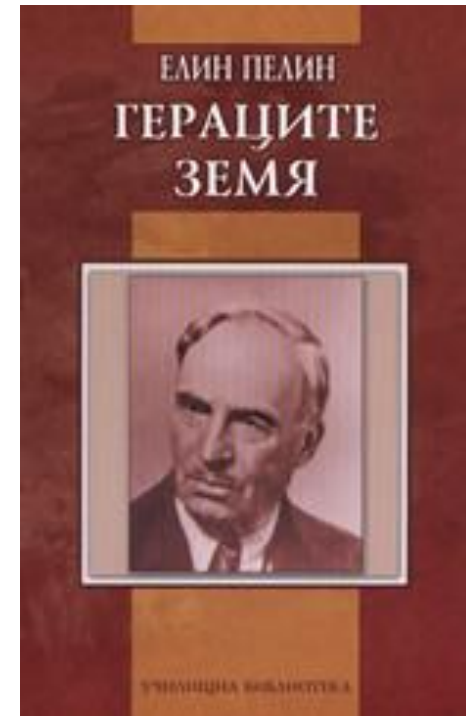
- С особена симпатия Елин Пелин пише за тежката участ на селския учител - "Душата на учителя", "Кал", "Самичка", "В интерес на просветата".

Прототипът на Боне
Крайненеца

Повести

- В повестта "Гераците" (1911) - едно от най-значителните произведения в българската литература - Елин Пелин описва с голяма художествена сила разложението на патриархалната селска заедница и на патриархалния морал под напора на новите капиталистически отношения.

“Гераците”

- Писателят съчувства на стария Герак, който, стъписан пред индивидуализма и егоизма, недоумява защо любовта бяга от хорските сърца и защо хората не са вече братя помежду си. Патриархалната етичност и човештина са заместени от вълчи нрави, морално падение и безогледна алчност. Старите форми на живот в село умират, създават се нови социални групи, нови социални образи.

“Земя”

- С голямо проникновение авторът проследява отраженията на социалните явления в душите на хората. Във втората си повест "Земя" (1922) Елин Пелин е обрисувал разрушителната стихия на частнособственическата страст, която опустошава човека, осакатява го нравствено.

Кадър от филма “Земя”

Творчество

- По време на Първата световна война 1914 - 18 г. Елин Пелин пише патриотични произведения, събрани в сборника "Китка за юнака" (1917).

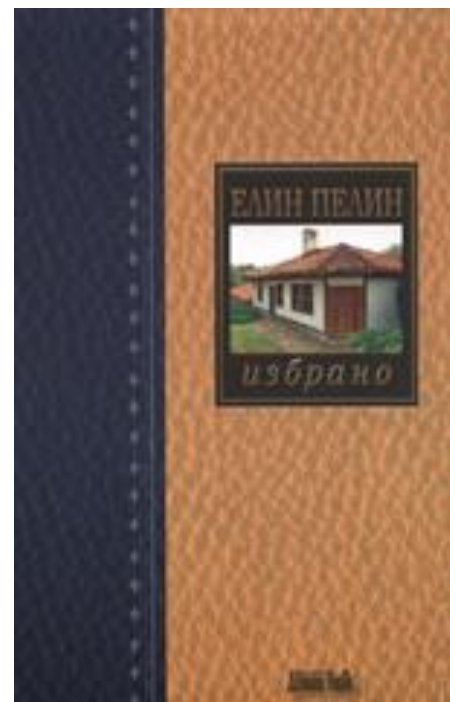

"Черни рози"

- През 1928 издава сборника "Черни рози" - стихотворения в проза, импресии с изповедни размисли и настроения.
- *Има рози черни, те са рози вечни, защото никога не процъфтяват. Шиповете им са остри и цветолистчетата големи и къдрави.*
Тия странни рози растат в човешките души.
Това са черните рози на тъгата.

Хумор

- В книгата "Аз, ти, той" (1936) - злободневни фейлетони, хумористични очерци и скици - изобличава общественополитическата и нравствената поквара на съвременността.

“Под манастирската лоза”

- В "Под манастирската лоза" (1936) - цикъл философски разкази и притчи - формулира в художествена форма своето жизнено и естетическо верую. На аскетизма и догматизма той противопоставя жизнерадостната философия на битието, богатата и сложна хармония на човешката индивидуалност.

Творчество

- През 20-те и 30-те г. Елин Пелин пише предимно за деца - лирични стихотворения, поеми и басни, хумористични разкази и сценки, преразказва и сам пише приказки, съставя христоматии и читанки. Произведенията му за деца са изпълнени с ведър хумор и жизнелюбие.

Творчество за деца

- Автор е на един от най-хубавите български юношески романи в две части - "Ян Бибиян" (1933) и "Ян Бибиян на Луната" (1934), на книгите "Златни люлки" (1909), "Кумчо Вълчо и Кума Лиса" (1918), "Гори Тилилейски" (1919), "Сладкодумна баба" (1919), "Правдата и кривдата" (1920), "Песнички" (1927), "Поточета бистри" (1931), "Приказки и басни" (1949) и др.

Елин Пелин

Елин Пелин със
семейството си

Елин Пелин и цар Борис III

Елин Пелин

- Умира на 3.12.1949г.
в София.

